

Cukrové očekávání, první vločky na parapetu jednoho roztouží. Natěšeně vystrčím nos ze dveří a nasaju příslib zimy. Rukavice, čepice a šála, řádně se zachumlat a ven (než to povolí). Tenká bílá krusta zakrúpe s každým dopadem chodidla, naježí mi to chloupky na šíji. Chytne mě dětinská radost a běhám po dvoře ve snaze zanechat tu první stopy. Produpávám cestičky, spojuji je do řetězců, obrazů a šipek.

{jathumbnail off}

Pak stočím zrak pod starou jabloň, aha, vzpomenu, že tu mám kočárek se spícím synem. Prokřupu se až k „malému iglú“ a smetu z korbičky nános sněhového poprašku. Toňďa spokojeně pochrupuje a s vločkou na čele vypadá jako skutečný anděl... první sníh... přivřu oči...

Těším se do města, do polí, do lesa. V ulici zmerčím příkrčeného černého kocoura, do sněhu se mu ale moc nechce, přes cestu mi rozhodně nepřeběhne – dnes má štěstěna navrch. Kocour se tulí k zídce a nasupeně olizuje vločky z rozježeného kožichu. Mám taky radši slunce, ale první sníh... přivřu oči...

V polích ustrnu u vykotlané vrby nedaleko zarostlého rybníku, je to známá krajina, vzpomínám... Josef Lada. Člověku nevytají jeho zimní obrázky z hlavy ani v dospělosti. Na těch vesnických pohlednicích něco je, něco, co všichni potřebujeme. Lidský dotek, objetí, teplo... první sníh... přivřu oči...

V lese je ticho, zima si rázně zjednala respekt, všichni obyvatelé pochopili, že s první vločkou nadešel konec příprav, že je tu období spánku, samoty, strachování. Stromy, křoviska i mech vypadají tmavěji, chvějí se. Je to jen kontrast, optický klam? Ne, první sníh... přivřu oči...

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Pátek, 23 Listopad 2018 04:44

Hlásí se zmrzlé palce u nohou, je čas vrátit se domů, ke krbu a hrnku kouřícího čaje. Přemítám, že vlastně právě tyto jsou ty skutečně krásné, vzácné a zároveň všední okamžiky, které nám život chystá, jen je musíme umět chytit. První sníh nám otevírá oči, jako drobenka dosladí, ukřupe a provoní krajinu kolem. A občas nám oči přimhouří, třeba s dopadající vločkou na řasy, a ledacos schová. Na kolečku od kočárku se mi něco přilepeného točí, že by to na mě nastražil ten kocour, neřád... ale co... první sníh... přivírám oči...

[zpět na článek](#)

[zpět na článek](#)

.pagenavbar{z-index: 0;}

Sněhová drobenka - Broumovsko

Napsal uživatel Eva Kroupová (kudrnatě žensky)
Pátek, 23 Listopad 2018 04:44

[přes navigační index: 0;](#)

[zpět na článek](#)